
Minneord

OSS IMELLOM

Berit Hjelde (tidl. Rosenvinge) døde 13. juli 2003.

Berit ble født i Trondheim i 1958. Hun var Sigrun og Egil Hjeldes eneste barn. Hun tok eksamen fra videregående skole i Kristiansand i 1977, og ble cand.med. i Bergen 1983. Etter turnustjeneste var hun vikarierende kommunelege på Finnsnes i 1985-1986. Hun arbeidet ved klinisk kjemisk avdeling, St. Olavs Hospital, i 1986 – 1987. I 1988 begynte hun som assistentlege ved Østfold psykiatriske sykehus; der ble interessen for psykiatrien lagt. Blakstad sykehus ble hennes utdanningssted i psykiatri, her var hun i fem år, fra 1990 – 1995. Hun ble spesialist i psykiatri i januar 1996.

Berit kom til Tromsø i 1995, sammen med sin ektefelle Jan og barna Kristin og Frederik. Her ble minstejenta, Elisabeth født. Berit var spesielt engasjert i eldre menneskers psykiske problemer, veivalget innenfor faget psykiatri var gjort da hun ble tilsatt som overlege ved alderspsykiatrisk avdeling ved Universitetssykehuset Nord-Norge. Her gjorde hun et imponerende arbeide med å utvikle avdelingen og et faglig godt samarbeid med andre avdelinger, spesielt geriatrien. Hun var drivkraft og faglig inspirator i oppbyggingen av alderspsykiatrisk uteteam og poliklinikk. Hun var pådriver innen forskning og utvikling av prosjekter innenfor sitt spesialområde.

Berit var vital og aktiv, et rikt utrustet menneske med mange kvaliteter. Hun markerte seg som en kunnskapsrik person, hadde autoritet, var klar og tydelig, en dyktig underviser og ikke minst en god kollega. Hun hadde humor og gode kommentarer som kunne sette spiss på mange diskusjoner.

Hennes gode lederegenskaper førte henne raskt opp i ledende stillinger. Først ble hun sektoroverlege, senere avdelingsoverlege for spesialiserte poster; alderspsykiatri-, sikkerhetspost og rus-/psykiatripost. Denne stillingen hadde hun til hun døde.

Da hun hadde overlegepermisjon, tok hun mastergraden i Folkehelsevitenskap i 2002 ved Universitetet i Tromsø. Hovedoppgaven dreide seg om depresjon hos eldre og ble publisert i Tidsskrift for Den norske legeforening. For Berit var omsorgen for barna likevel det viktigste. Hun uttrykte spesielt glede over deres evne til å knytte vennskap på skolen og i lokalmiljøet. Berit ble rammet av kreft. Da dette ble oppdaget, hadde kreften spredd seg. Formen var aggressiv, hun fikk kun få uker sammen med sin familie før hun døde.

Vi har mistet en venn, en kollega, en leder og et forbilde. Tapet er smertefullt for oss, men verst for Kristin, Frederik, Elisabeth, hennes foreldrene og tidligere ektefelle Jan. Våre tanker går først og fremst til dem.

På vegne av medarbeidere og kolleger ved de psykiatriske avdelingene ved Universitetssykehuset i Nord-Norge,

Ann-Mari Steinnes, Tordis Sørensen Høifødt

Publisert: 11. september 2003. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2025. Lastet ned fra tidsskriftet.no 23. desember 2025.